

A „HÉT CSILLAG” OLVASÓKÖR

*„Országok rongya! könyvtár a neved
De hát hol a könyv, mely célhoz vezet?
Hol a nagyobb rész boldogsága?
Ment-e a könyvek által a világ elébb?”*

Ezt a kérdést nagy nemzeti költőnk, Vörösmarty Mihály vetette papírra 1844 végén. Most, 2006-ban, a harmadik évezred elején ez a gondolat, költői üzenet ismét nagyon időszerű.

Kinek van ideje a mai rohanó, felgyorsult, technikai vívmányokkal „teletűzdelt”, „internetes sztrádákön” száguldozó világunkban kézbe venni egy-egy könyvet? Kézbe venni, beleolvasni, végigolvasni „*csak úgy*”, a magunk szórakoztatására, lelki táplálékul, szellemünk, lelkünk épülése céljából. S egyáltalán: van-e még rá igény, belső késztetés, hogy olvassunk? Úgy látszik, a fentebbi kérdéseken több illetékes szakember is elgondolkodott. Megszületett a terv, az ötlet, hogy miképp lehetne ösztönözni az olvasást, a könyveket az őket megillető rangos polcra újra visszahelyezni.

2003-ban Angliában a BBC útjára indította olvasást népszerűsítő műsorát „The Big Read” címmel. Talán nem véletlen, hogy éppen Angliában, a nyugati civilizáció „bölcsőjében” született meg ez az ötlet. Érdekes dolgokra derült fény a népszerű könyvek listáját nézve, hogy mely műveket kedvelik leginkább az olvasók.

Hazánkban 2005. március elsején indult el az angol példát követve „*A Nagy Könyv*” program. 2005. április 23-ára a legkedvesebb 50 külföldi és 50 magyar regényből összeállt a szavazatok alapján a TOP 100-as lista.. Június 11-re kiválasztódott az a 12 regény, amelyek közül bármelyik esélyes volt az első helyre. December 17-re kiderült, hogy melyik a győztes mű, ami nemcsak a könyvnek, de a hozzá kapcsolódó film alkotógárdájának is dicsőséget hozott.

A TOP 100-as lista alapján bátran kijelenthetjük, hogy a szavazók többsége fiatal életkorú, diákolvasó lehetett. Ezt az támasztja alá, hogy nagyon sok szavazat érkezett kötelező, illetve ajánlott olvasmányokra. Országos szinten rendezvényeket szerveztek a könyvtárak, iskolák, könyvesboltok az olvasás népszerűsítésére, amelyek „*A Nagy Könyv*” programsorozathoz kapcsolódtak. Fellendült újra az olvasóköri mozgalom, olvasókörök alakultak szerte az országban.

S most térjünk rá voltaképpen témánkra, a mi gyermekkönyvtárunkban zajló, olvasást népszerűsítő rendezvényünkre. Nálunk, a Deák Ferenc Megyei Könyvtárban szintén éreztük, hogy „valami jó” talán újra beindul „*A Nagy Könyv*” programsorozat segítségével. Gyermekolvasóink is szép számban bekapcsolódtak a szavazásba, s mintha valamivel több könyvet is kölcsönöztek volna. Az az ötletünk támadt, hogy jó lenne a gyerekek részére olvasókört alakítani, ahol az igényes, színvonalas szépirodalmi művekből „csemegézhetnének”.

Az ötletet megvalósítás követte. Aktív gyermekolvasóink köréből tagokat „toboroztunk”; minél több diákot igyekeztünk megnyerni az olvasás népszerűsítésének. Május 28-án tartottuk alakuló ülésünket. Kilenc tanuló jött el első összejövetelünkre. Talán jó értelemben „fertőző” a könyvtárosi hivatás, hiszen a tagok közül három tanuló „könyvtáros gyerek”, azaz valamelyik szülője könyvtárunkban dolgozik. Életkorukat tekintve az olvasóköri tagok 4. és 5. osztályos tanulók valamennyien. Alakuló ülésünkön összedugtuk a fejünket, tanakodtunk, hogy milyen nevet adjunk az olvasókörnek. Hosszas töprengés után a gyerekek a „*7 Csillag Olvasókör*” elnevezésre szavaztak. Elkészítettük alapító okiratunkat, feltüntetve a nevünket saját kezű

aláírásunkkal. Megbeszéltük, hogy havi rendszerességgel fogunk találkozni, s minden hónapban más-más szépirodalmi műről esik szó. A művek kiválasztásánál arra törekedtünk, hogy ne mai bestseller könyvek kerüljenek terítékre („*Tök jó könyvek*”; „*Libabőr*” sorozat; *A neveletlen hercegnő naplója*), hanem az igényes, színvonalas irodalom álljon középpontban.

Első alkalommal júniusban *Csukás István: „Keménykalap és krumpliorr”* című ifjúsági regényét „vesztük ki”. Felelevenítettük a humoros jeleneteket, a történet bizarr fordulatait. Arra a megállapításra jutottunk, hogy minden hétköznapi helyzetben meg lehet találni a jót, jókedvvel is alkothatunk, bármily kicsi, jelentéktelen dologról legyen szó.

Második alkalommal, egy hónap múlva *Astrid Lindgren: „Juharfalvi Emil”* című regénye következett. Itt szintén a humor, a csintalanság, a gyermeki lélek tréfálkozó kedve adta a lehetőséget a megbeszélésre. Újra kacaghattunk az egyes fejezetek felidézésekor.



A Hét csillag olvasókör alakuló foglalkozása

Harmadik könyvünk *Antoine de Saint-Exupéry: „A kis herceg”* című halhatatlan meseregénye volt. Próbáltuk kibogozni a rejtett, titkos mondanivalót, ami a sima cselekmény mögött meghúzódik. Szívmelengető, tanulságos mondanivalóját minden felnőtt megtanulhatná! Hát igen; mindennapjainkban is alkalmazhatnánk a róka titokátadását: „Mindörökre felelőssé válsz azért, amit megszeliidítettél”. Csak a szívünkkel látunk jól, a lényeges a szemnek láthatatlan! Az olvasókör tagjai rajztehetségüket is felcsillantották; a számukra legszebb részletet megfestették.

A negyedik mű, amelyet napirendre tűztünk: *Katherine Paterson: „A nagy Gilly Hopkins”* című könyve. Erről sajnos részletesen még nem tudunk beszámolni. Hogy miért? Legutóbb ugyanis nem tudtak részt venni a tanulók az összeövetelünkön; valószínűleg a sok tanulnivaló, egyéb más elfoglaltságok (szakkör, tanulmányi verseny, stb.) miatt.

Természetesen nem adjuk fel próbálkozásunkat, és ismét megpróbáljuk összetoborozni a kis társaságot. Annyi, de annyi csodálatos könyv kínálja még magát, hogy kézbe vegyük, elolvassuk, általa gyarapítva érzélemlágunkat! Mit is mondhatnánk zárásképpen?

Előre, fiúk és lányok! Újból vár Benneteket a „7 Csillag Olvasókör”!

Fejesné Szabó Piroska